Εἰς τὸν φίλτατον Σουλτανὲν Λάγγεν, Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος
ἐν Ἀδριανουπόλει

Ξένο πουλάκι μαϊδί, στῆς Τουρκιᾶς τὰ μέρη
Μὲ τὸ χειμῶνα τὸν βαρύ, τὴν ἄνοιξι μᾶς φέρει
"Μόσχα γιὰ Μόσχα"[1] [illegible] μὲ τὴ γλυκειὰ λαλιά του
καὶ ψάλλει τὸ "Παράπονο"[2] ποῦ ἔχει στὴν καρδιά του
Ἀνοίγει ἡ φωνοῦλα του σὰν ἐκκλησιᾶς καμπάνα
καὶ τὴν Ἑλλάδα θωρεῖ γιὰ δέσποινα του μάνα
Ψάλλε πουλί μου τὸ πόνο σου, ψάλλε καὶ τὸν καημό σου
Βοᾷ ἡ καρδιὰ στὰ στήθη μας, ὅσο τὸν κελαϊδισμό σου
Σώσῃ ὁ Θεὸς γλυκειὰ φωνή, [illegible] [illegible]
Τραγούδα μὲ τὴ γλῶσσα σου, καὶ [illegible] [illegible]
Δὲν καὶ εἰμαστε [illegible] νὰ [illegible] [illegible]
Νὰ σὲ καρδιὰ ἀδέρφια, τοὺ [illegible] μας [illegible]
Καὶ καθὼς πνίγῃ ἡ κακία μας, [illegible] καρδιά σου
Πρόσει καὶ τὰ στήθη μας, νὰ [illegible] φιλήματά σου.

2 Μαρτίου 1885

(1,2.) Ἀφορμὴ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνωτέρω ποιήματος [illegible] τοῦ κ. Λάγγεν, ἔλαβε εἰς τῆς παρ' αὐτοῦ [illegible] 2 ποιημάτων τον ὑπὸ τοὺς τίτλους "Μόσχα γιὰ Μόσχα" καὶ τὸ "Παράπονον" [illegible] [illegible] εἰς τὸν Νεολόγον Κωνσταντινουπόλεως. —

Τὸ ποίημα ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Νεολόγον Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4750 7ης Μαρτίου 1885 φύλλον. — ἐκ δὲ τοῦ Νεολόγου λαβοῦσα τὸ ποίημα καὶ ἡ Ἁρμονία τῆς Σμύρνης τοῦ κ. [illegible] εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1108 φύλλον της τῆς 11 Μαρτίου 1885